

днѣга тѣмъ сѣхъ дїрѣкъ прони́кна, ѿ порасна тѣлко голѣмо дрѣво, цюто покрѣваше сосъ свѣтите стѣбла сїчкїю дѣмъ вдовїчинъ. Като видѣ такѣва чѣдо вдовїцата, оуплаши́се, ѿ рече: ѿлезни ѿ мене Господїне, защѣ несамъ достѣйна да прїїмемъ такѣвъ человекъ въ дѣмъ мѣй. Чїнимисе защѣ тыси Хрїстѣсъ, ѿлї а́гггъ, ѿлї прорѣкъ, ѿлї а́пѣстолъ, ѿлезни ѿ мене мѣлимъ те, защѣ несамъ достѣйна да влѣзнешъ подъ мѣю покрѣвъ. Рече ѿ стѣй Харалампїй, дерзай цїерко, защѣтеси нашла благодать оу Гѣспода: поверѣвай оу него, защѣ е великъ Господь, ѿ милестивъ, ѿ хваленъ слаш. На ютро́то като видѣха комшїите дрѣво высѣко ѿ многоли́ственно, цюто сосъ сѣнкатаси покрѣваше сїчкїю дѣмъ вдовїчинъ, говѣрѣха въ себеси: какѣо е това дївно чѣдо; а́ некои рече́ха: понѣже влезна тамъ Харалампїй, заради това прорасна голѣмо дрѣво. п като влезна́ха внѣтре найдѣха стѣго Харалампїа че сѣди тамъ ѿ поучаваше вдовїцата, ѿ говѣреше ѿ така: блажена еси ты жѣно, защѣтеси поверѣвала во Хрїста: Блажена еси ты, защѣтеси прощаватъ грѣхѣвете: защѣто Бгъ прїїма ѣніа цюсе ка́мтъ. п рече́ха тїмъ человекъцы цю бѣха дошли тамъ: защѣ ни неказѣвашъ а́коси ты Хрїстѣсъ; ѿговори стѣй Харалампїй: простїте ми ча́да, ѿ азъ самъ като вѣсчъ человекъ, но Хрїстѣвъ самъ слѣжителъ, ѿ сосъ неговото ѿме чїнимъ тїмъ чѣдеса. Тѣга́ка прїа дерзновѣнїе жената, ѿ фанѣ да вѣка сосъ голѣмъ гласъ: радѣйсѣ Харалампїе, цюто свѣтишъ всегда съ негасїмый свѣтъ: радѣйсѣ Харалампїе,